

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **O. K.**, narozena X,
bytem V. 740/9, P.,
zastoupená advokátkou JUDr. Kateřinou Švecovou,
sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, Plzeň,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 2. 3. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 2. 3. 2020 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 10. 12. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 719 Kč k rukám JUDr. Kateřiny Švecové, advokátky se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, Plzeň, ve lhůtě 1 měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v řízení před žalovanou domáhala invalidního důchodu. Žalovaná její žádost zamítla, neboť na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město dospěla k závěru, že žalobkyně není invalidní. Lékař okresní správy sociálního zabezpečení stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně na 25 %. Podle § 39

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (Postižení končetin), položku 13a (Funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, lehké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–15 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu žalobkyně upřednostnil lékař žalované horní hranici, tj. 15 %. S odkazem na § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšil tuto hodnotu o 10 %, tedy na celkových 25 %, jelikož dané postižení negativně zasahuje do pracovních schopností žalobkyně.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž zrekapitulovala vývoj i stávající povahu svých zdravotních komplikací a namítla následující: její zdravotní stav má podstatný vliv na pokles pracovních schopností. Žalovaná podřadila stav žalobkyně pod špatnou položku v rámci vyhlášky o posuzování invalidity. Ve skutečnosti odpovídá kapitole XV, oddílu B, položce 13b (Funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, středně těžké postižení funkce končetiny) s rozmezím 30–35%. V prvostupňovém rozhodnutí ve věci nespecifikovala určující postižení žalobkyně a v napadeném rozhodnutí dospěla k závěrům bez opory ve skutkových zjištěních. Žalovaná též nezapočetla do míry poklesu pracovních schopností žalobkyně komorbiditu, byť tak učinit měla podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na lékařský posudek, který použila jako podklad pro napadené rozhodnutí. Navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 35 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XV, oddíl B, položka 13b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké postižení funkce končetiny, značná deformita bérce nebo stehna, svalové atrofie, značné omezení funkce končetiny s obtížným výkonem některých denních aktivit. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–35 %. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně posudková komise zhodnotila na 35 %, mj. s ohledem na povolání žalobkyně. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobkyně posudková komise určila den lékařského nálezu praktického lékaře MUDr. Ivana Langa, tj. 14. 9. 2019. Co do závažnosti měla posudková komise za neprokázanou komorbiditu ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Stejně tak nenalezla důvod k aplikaci § 4 citované vyhlášky.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna fyzicky těžké práce ve vynucené poloze, manipulace s těžkými břemeny, práce v nepříznivých klimatických podmínkách či práce s dlouhodobým stáním. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žádost o invalidní důchod.
12. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
13. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování před soudem, tedy že **invalidita prvního stupně žalobkyně vznikla ke dni 14. 9. 2019. Z toho bude vycházet při novém posouzení žádosti žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)**
14. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 4 719 Kč za tři úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, podání ve věci samé a účasti na jednání posudkové komise [§ 11 odst. 1 písm. a), d) a písm. g) ve spoj. s § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a tři režijní paušály po 300 Kč. To vše zvýšeno o dan z přidané hodnoty ve výši 819 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. září 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce